

FOTODOKUMENTACE

Práce

Sport

Spánek

Bakalářská práce

Kolekce reagující na aktuální vývoj módy a přinášející vlastní autorský přístup

Aktuální vývoj módy a oděvního průmyslu poslední rok dost ovlivnila celosvětová virová pandemie Covid-19. Nástup pandemie spolu s následnými bezpečnostními opatřeními, jako jsou různá omezení v možnosti práce, pohybu ve společnosti a setkávání se s jinými lidmi (kromě rodiny) ukázaly, mimo jiné, důležitost sociálního působení oděvního světa ve společnosti. Před karanténou návštěva obchodů představovala určitý způsob společenské kulturní aktivity. Zájem o módu byl veden potřebou prosadit se prostřednictvím oděvu ve společnosti.

Po roce izolace se ukazuje určitý nezáměr o sebezprezentaci oděvem a tím o oděvní průmysl obecně. A tak tímto móda aktuálně na nějakou dobu přestala být sociálním zájmem. Stala se zájmem jedince vycházející z vnitřních psychických potřeb.

Na této bakalářské práci jsem pracovala po celou dobu přísného zákazu setkávání se nebo vyjíždění z vlastního okresu. Právě proto jsem tak měla možnost, po celou dobu, sledovat pravdivost mé myšlenky o režimu, pohybu a meditaci, které by měli vést mladého člověka ke zdravému tělu i zdravé duši. Čím nařízení a zákazy státu rostly, tím více se mi tato teorie potvrdila jako funkční. Sama jsem si nastavila režim práce, pohybu, spánku a meditace.

Během tohoto režimu jsem dodržovala řádnou hygienu a kultivovaný vzhled připodobňující se vzhledu člověka, který jde navštívit galerii, divadlo aj. Výsledkem však nebylo to, že bych se cítila lépe. Pocity byly stále stejně bezmocně nepříjemné. Rozdíl nastal v obecném výsledku kvality spánku, zdravého těla bez bolesti a mého výkonu v práci.

Práci jsem stihla předčasně a během dodržování tohoto režimu jsem neměla bolesti zad a nohou. A díky meditaci jsem nabyla spousta energie.

Rozhovory, ankety a studie mě vedly k finální kolekci oděvu, která se snaží poukazovat na nový životní styl učený pro mladého člověka, v období karantény. Styl, který by měl vést ke zdravému přístupu k životu v čase izolace.

Postupem času se pro mě myšlenka této bakalářské práce stávala osobnější. Sama jsem bojovala se smyslem mé práce, přehodnocovala extrémní nápady a postoje k sobě i oboru, který studuji. V průběhu modelování, šití a řešení vizuální stránky mé práce jsem došla k závěru, že dodržování režimu, meditace, sebeláska a péče o ducha, vedou ke spokojenosti. Ačkoliv plná spokojenost nikdy nemůže být dosažena, není-li současně přítomný pocit vyčerpanosti, lenosti, únavy, „rozkladu“ a všeobecný pocit bezmoci.

Z této mé práce se tedy nestal „návod“ na lepší život v karanténě, jak jsem původně zamýšlela, ale vizualizace procesu mysli člověka během karantény.

